

POBJEDA

Pobijedismo Izrael.

Glat.

Ludilo u Little Bigu.

Ludilo u BIH.

Šlag na tortu ovog Festivala koji je protekao(još večeras) u prekrasnim druženjima, razgovorima o predstavama, o umjetnosti općenito.

Napunit ćemo baterije do sljedećeg festivala.

Vrijeme je sunčano, tek pokoji oblak stidljivo proviri tamo iza Kalina, neprimjetno se dovuče do sredine neba, vjetar zanjiše stabla, lišće prošapće, onda sunce sve umiri.

Izgleda veličanstveno kad se udobno namjesti u svojoj velikoj plavoj fotelji.

Visočaci odigraše „Policajce“.

Fajče ko Fajče.

Večeras imamo goste iz Hrvatske i iz Srbije.

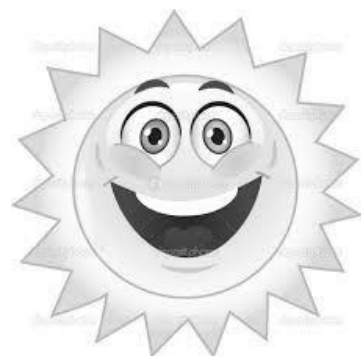
Nadamo se dobrim predstavama.

Poslije predstava se dijele zahvalnice i nagrade.

Zahvalnice pišem ispred nagrada, jer da nije onih na zahvalnicama, teško da bi bilo Festivala.

Sretno svima!

Do viđenja na 44.

OKRUGLI STO...

POLICAJCI

TEATAR TOTAL VISOKO

Strajo Krsmanović je predstavio stare znance festivala, ekipu iz Visokog, koji se uvijek drže dobre literature, a ovaj put je to bio Mrožek.

Predložio je da se razgovara o konotaciji teksta u današnjem vremenu.

Jesenko Muzeferija je obrazložio odabir ovog teksta razlozima: prvo da bi imali šta raditi, drugo, zbog

pogodnosti broja likova, i treće, da bi imao šta kratiti i dopisivati jer je na Mrožekove aluzije i asocijacije dodao i poneke koje govore o našoj aktuelnoj društvenoj situaciji. Ovo nije pretenziona predstava u koju su se naročito udubljavali da bi pravili spektakl. Dakle, radili su isključivo zbog kontinuiteta svog, a i zbog učešća na ovom Festivalu.

Jelena Popović je impresionirana glumom i dikcijom maestralnog Faika Salihbegovića, koji po njenom mišljenju nije amater, već profesionalni glumac. Misli da je predstava malo razvučena i da joj nedostaje malo više dinamike. Pohvalila je ubrzane dijelove u predstavi koji su jako funkcionalni.

Nedžad Ibrahimović je rekao da mu je sve OK u predstavi, tekst, glumci...

Amiri Kudumović se svidio prikaz paradoksalnog odnosa čovjeka prema vlasti koji je i danas aktuelan. I ona je pohvalila izrsnu dikciju i glumu Faika S. Ono što joj nedostaje u predstavi jeste kraj koji je nekako nedorečen.

Ljiljana Čekić smatra da je najveći kvalitet ovog pozorišta što njeguju amaterizam, i što se pozorištem bave ljudi sa dugim stažom, a uvijek istim žarom. Na Festivalu smo ove godine gledali i mlađe ekipe glumaca, a kako je preporuka Organizatora bila da se više forsiraju starije amaterske skupine, opravdano su se našli iiskusni amateri poput njih i ona im čestita na njihovom radu poželivši im sve najbolje u budućnosti.

Strajo Krsmanović je na kraju dao generalnu ocjenu Festivala rekavši da je sve bilo dobro. Nagrade nisu najvažnije, već strujanje ideja i međusobna komunikacija svih učesnika, jer su svi na kraju obogaćeniji, zadovoljniji i sretniji. Zahvalio se svim učesnicima okruglih stolova, glumcima, rediteljima, žiriju i domaćinima, jer su bili na nivou svog zadatka.

Okrugli sto se brzo završio u pozitivnoj atmosferi, ali i neizvjesnosti jer su svi željno iščekivali fudbalsku utakmicu BiH – Izrael. Druženje se nastavilo u Litl Bigu.

KNJIGA UTISAKA...

“POLICAJCI”

Ufff,nije čemu!

Nečitko

isključite je*ene telefone!
A predstava?!
Od TOTALA sam
očekivala nešto totalno
bolje.

Eleonora

Infant i Regant haha!

Alan Ford

ČOVJEK LEBDI PO SCENI.
ŽIVIO 7. FEB.

PREDSTAVLJAMO... TRI (a i više) MUŠKETIRA

Ja stvarno ne znam kako bih gledao predstavu TOTALA da u njoj nema Milčeta, Đanija i Fajčeta... Zadnjih deset godina (što se nekom neopreznom i mladom posmatraču može učiniti i puno) oni čine glumački dio festivala, oni su naši borci protiv zlih sila i našeg Luja XIII i našeg kardinala Richelieua (mada ih

kod nas ima, bar puta 3 ili puta 33), oni su Aramis, Porthos i Athos bh. amaterske glumačke scene... Oni su naše planine, naših gora listovi.

Ova trojica imaju godina iskustva na sceni više nego Strajo godina i to skoro dva puta, što nije nimalo mala, a bog'me ni laka stvar (što kaže jedan vamo urednik: "Hebi ti to!").

Milenko Manojlović Milče ne govori puno, tek onoliko koliko treba. Njegova je igra, realna, onako filmska, nema tu puno "mudroluka", ali nazire se mudrost. Po prirodi (a i agregatnom stanju) je slobodan, voli sve što vole mladi (oni iz pedeset i neke) i radi u državnoj firmi.

Dževad Hasanbegović Dani – po zanimanju kameraman. Tako da svojoj uvijek vitkoj liniji može zahvaliti svojim poslodavcima koji još uvijek koriste one velike i teške kamere. Na sceni uvijek tačan, sveden... a ponekad, a i češće, podsjeća na one talijanske glumce, one iz crno bijelih filmova (ako ste se sjetili, znači da puno pamтите, a ako niste: Blago vam se!).

Faik Salihbegović Fajče – kladim se nema veterinara da više glumi. A možda je upravo u druženju sa životinjama i Fajčetov trik? Energija, igra, radost... Ja ne znam nikoga ko je gledao Fajčeta na sceni (a bog'me i izvan scene), a da je ravnodušan. Kada sam prvi put gledao Faika na sceni rekao sam mu da kad narastem želim biti kao on. Još nisam narastao.

Nakon više od trideset godina na sceni i nakon ko zna koliko životnih uspona i padova, nakon "ihahaj" nagrada na raznim festivalima (nakon ko zna koliko porođenih teladi) on uvijek pronađe način da se igra na sceni. Ja starijeg dječaka ne znam.

Naravno, nisu oni sami u Visokom, ima tu još glumaca, ali neka nam ne zamjere, njih trojica imaju posebno mjesto u bugojanskim srcima (jeste malo patetično, al' šta fali). Evo, sinoć je bio i četvrti mušketir, visočki d'Artagnan, u narodu poznat kao **Adnan Tajić**, ali o njemu na nekom narednom festivalu...

Svi za jednog, jedan za sve...

SEDMI DAN FESTIVALA...

SEDMI DAN FESTIVALA...

PREZENTACIJA RADIONICE “SCENSKI GOVOR”...

Jučer je u 12 i 18 sati održana prezentacija radionice “Scenski govor” koju je vodila mr. Ljiljana Čekić. Radionica je trajala od ponedjeljka, a učesnici radionice su: **Emil Ždralović, Lamija Mlačo, Ajdin Beganović, Lejla Jusufbegović, Milica Glogovac, Harun Skender, Minja Glišić, Imran Ferizović, Džan Haračić i Demir Džaferović.**

Tokom radionice, učesnicima su dati savjeti i praktični primjeri kako najbolje izgovoriti stih ili prozni test.

RAZGOVOR SA REŽISEROM...

Večeras smo gledali Mrožekove „Policajce“ u izvedbi visočkog Teatra „Total“ čiju režiju potpisuje Jesenko Muzafferija. Zašto ste se odlučili za ovaj tekst?

Uvijek se trudim da izaberem aktuelan tekst, Mrožekovi „Policajci“, prije svega, govore o vlasti, a ta riječ je u Bosni i Hercegovina nekako stalno prisutna, tako da je izbor teksta nekako došao sam od sebe. Uvijek se, bez obzira koliko je tekst aktuelan, trudim da ga što više stavim u kontekst ovih naših društvenih zbivanja jer je to u principu i zadaća teatra.

O glumačkoj postavi „Totala“ Faiku, Dževadu i Milenku zaista se više nema šta reći osim – fantastično, upravo zbog toga mislim da treba reći i spomenuti mladog Adnana Tajića, istaknuti i njegovu igru i hrabrost jer igrati sa pomenutom „trojkom“ je stvarno ozbiljan zadatak?

Apsolutno se slažem, Adnan iz predstave u predstavu dokazuje da se radi o vrlo talentovanom mladom čovjeku. On je stvarno otkrovenje kada je u pitanju Teatar Total. Adnan je dijete Totala, krenuo je u Omladinskoj sceni kod moje supruge Vere gdje se već na neki način nametnuo kao talentovan glumac. U svakom slučaju, ima sreću da se nalazi u okruženju ljudi od kojih može puno toga da nauči.

Recite nam nešto i o Festivalu, s obzirom da ste kompetentni jer ste njegov redovni učesnik?

Festival iz godine u godinu pokazuje i dokazuje svoj ogromni značaj, ne samo kada je u pitanju pozorište, nego i kultura uopšte. Organizovati ovakvo nešto u kontinuitetu je stvarno podvig, pogotovo u vremenu kakvo danas imamo u Bosni i Hercegovini. Zato uvijek o ovom festivalu govorim i govorit ću u superlatiu i uvijek ćete od Teatra „Total“ i od mene lično imati punu podršku.

VEČERAS...

Kulturno obrazovni centar Šid & AP „Branislav Nušić“ Šid

ŽELIM DA SE OSLOBODIM

Režija:

CVETIN ANIČIĆ

Igraju:

Nataša Dragić

Ilijana Oreščanin

Neda Gligić

Jelen Pejčić

Aleksandra Stanivuković

Teodora Merdanović

Jovana Perić

Milica Grčić

Sonja Stekić

Tijana Gnjidić

Vanja Stevanović

Sara Harambašić

O POZORIŠTU...

Amatersko pozorište "Branislav Nušić" u Šidu osnovano je 14. juna 1949. godine i upisano kao Sresko Samostalno amatersko pozorište "Branislav Nušić. Inicijativom grupe entuzijasta na čelu sa Popović Slavkom, Čikarić Jovanom, Karafilović Đokom, Stevančević Dušanom, Stanković Sretom. U prvoj deceniji

postojanja nosilac je laskave titule najboljeg pozorišta u Sremu. Nezaboravni su komadi „Koštana“ i „Hajduk Stanko“. Pozorište je imalo i svoj odlučujući uticaj na formiranje amaterskih pozorišnih društava u Adaševcima, Erdeviku, Moroviću, Višnjicevu, Ilincima, Kukujevcima, Ljubi kao i sekcije u šidskim školama u kojima su se takođe nazirali talenti glumci i režiseri.

Svakako da je u svakom pozorištu, pa i u našem dolazilo do pozorišne plime i oseke, te je šidsko Amatersko pozorište poslije relativnog zatišja ponovo registrovano 1972.godine, a svojevrsnu stvaralačku reinkarnaciju doživjelo je 2001.godine. Amatersko pozorište "Branislav Nušić" ima širok repertoar predstava sa kojima su predstavljali opštinu Šid u zemlji i inostranstvu. Ono okuplja veliki broj mladih ljudi, koji na kvalitetan način provode slobodno vrijeme, podstiče i razvija talente i njihovu kreativnost, edukuje mlade ljude i uče ih timskom radu. Amatersko pozorište predstavlja opštinu Šid na najbolji mogući način u zemlji i inostranstvu. Amatersko pozorište je preživljavalo čudnu sudbinu. Prestajalo je i ponovo počelo sa radom, a danas je sastavni deo kulturnog delovanja Kulturno obrazovnog centra Šid.

O PREDSTAVI...

Ovo je pozorišna predstava sa savremenom tematikom. Ovo je ispovijest 12 žena koje su žrtve nasilja. Poruka je spriječimo nasilje nad ženama i osvijestimo se da ono postoji, ali je samo dobro prekriveno strahom.

O REŽISERU...

Cvetin Aničić rođen je 11.07.1976.godine u Sremskoj Mitrovici. Diplomirao je na Nacionalnoj akademiji za pozorišnu i filmsku umetnost (NATFIZ) „Krstó Sarafov“ u Sofiji , Odsjek lutkarstvo u klasi Bonje Lungova .Od 2002. godine član je Saveza dramskih umetnika Srbije. Organizator je lutkarske izložbe u saradnji sa Zmajevim dječijim igrama iz Novog Sada pod nazivom «Lutka-prvo lice imenice mašta» izložba na kojoj su se mogle vidjeti pozorišne i filmske lutke kreatora lutaka iz naše zemlje .

Režirao je .«Čin pred buru , iliti đavolji mizanscen».Predstava je osvojila 11 nagrada i drugo mjesto u Vojvodini na festivalu Eksperimentalnih scena.

VEČERAS...

KLUB STUDENATA KOMPATIVNE KNJIŽEVNOSTI "K" ZAGREB

Režija:

Antonio Filipović

Igraju:

IRMA/ KRALJICA: Barbara Horvatić
BISKUP: Mislav Živković
SUDAC: Marija Dejanović
GENERA: Ena Mutapčić
KRVNIK/ARTHUR: Michał Gostyński
DJEVOJKA 1/ POBUNJENIK: Martina Mikulec
DJEVOJKA 2/ ČOVJEK: Andrea Rašpolić
ŠEF POLICIJE: Ivan Čulo
CARMEN: Dora Matić
ROGER: Kristijan Tepeš
CHANTAL/ROB: Antonio Filipović
IZASLANIK: Lea Radaković

Dramaturgija: Maja Lay i Antonio Filipović

Kostimografija: Lea Radaković

Originalna glazba: Ivan Čulo i Kristijan Tepeš

Oblikovanje svjetla: Denis Vlašiček

Šminka: Petra Lučić i Danijela Vulić

O PREDSTAVI...

U Balkon Jeana Geneta, jedan od najslavnijih bordela svjetske književnosti, svaki posjetitelj dolazi po osjećaj moći. Obični ljudi postaju biskupi, kraljevi i prosjaci, a bordel se prilagođava svačijem scenariju. No, što se dogodi kada slavnoj kući iluzija zaprijeti revolucija? Hoće li granica između stvarnosti i iluzije izdržati pod naletima mitraljeza? Kakvu će sudbinu doživjeti Kraljica, a kamo odlazi Šef policije? Govoreći jezikom prenaplašene teatralnosti i tjelesnosti, predstava skreće pozornost s pitanja morala i upućuje nas na pitanje granica stvarnosti. Ili nam samo želi pokazati koliko su granice pomične.

Balkon predstavlja uvijek aktualno mjesto poigravanja sa stvarnošću svakodnevnih društvenih i političkih odnosa, ali i sa stvarnošću osobnog i svakodnevnog svijeta svakog od nas. Plešući na rubovima teatra apsurdna ova predstava prikazuje suvremeni svijet smješten u mali svemir bordela koji stoji kao posljednja linija obrane od kaosa anarhije i sam predstavljajući anarhiju. Koristeći različite elemente queer praksi te metateatralnu igru pruža gledateljima priliku da zavire iza kulisa iluzije, ali ih i tjera da se zapitaju do kuda iluzija doseže.

O KAZALIŠNOJ SEKCIJI KLUBA STUDENATA KOMPARATIVNE KNJIŽEVNOSTI "K"...

Početak akademske godine 2013./2014. apsolventice komparativne književnosti Ana Fazekaš i Sendi Bakotić pokrenule su kazališnu radionicu čiji je početni cilj bio ponuditi studentima komparativne književnosti da istraže praktične aspekte nastanka kazališne predstave koju kroz teorijsku prizmu sagledavaju na predavanjima iz teatrologije u sklopu svog studija. Radionica je uspješno započeta i za tu godinu završena kazališnom predstavom *4.48: Sarah u fragmentima* u kojoj je redateljica i dramaturginja A. Fazekaš spajajući fragmente tekstova dramske spisateljice Sarah Kane stvorila svojevrsan hommage životu i stvaralaštvu sada već kulturne britanske autorice. Prema ocjeni različitih stručnih povjerenstava predstava izbjegava patetiku koja često prati uprizorenja drama ove autorice i stvara zanimljiv kazališni svijet koji, prožet bolom, ali i crnim humorom, na više razina prikazuje utjelovljenje glasova u svijesti junakinje. Predstava je osvojila nagrade na festivalima amaterskog i studentskog kazališta u Hrvatskoj, ali i inozemstvu. Rad Kazališne sekcije nastavljen je i ove akademske godine uz novo vodstvo i uglavnom nove članove, a za konačni produkt odabrana je drama *Balkon* Jeana Geneta. I ove godine kazališna radionica ispunila je te i dalje ispunjava svoju funkciju dodatne aktivnosti i praktičnog proširenja nastavnog plana našeg studija, ali predstavlja i priliku za istraživanje i užitek kazališnog stvaralaštva.

O REŽISERU...

Antonio Filipović rođen je 1995. u Zagrebu i student je druge godine komparativne književnosti i ruskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Član je Kazališne sekcije od početka njezina djelovanja, a ove akademske godine preuzima umjetničko vodstvo radionice. Ova predstava mu je prvo redateljsko iskustvo, u slobodno vrijeme bavi se astrologijom, a kazališnom režijom u budućnosti bi se volio baviti profesionalno.

IZ POZORIŠNE TEORIJE...

PREDSTAVLJAMO PRIRUČNIK "REŽIJA U AMATERSKOM POZORIŠTU" (HUGO KLAJN)

(Nastavak iz prethodnog biltena)

ŠTA JE POTREBNO ZA REDITELJA

Rediteljev rad na spremanju predstave počinje čitanjem, izučavanjem i obrađivanjem drame koja treba da se prikaže, dakle jednog književnog djela. Reditelj mora biti sposoban da uoči i književne vrline i nedostatke toga djela pa da, prilagođavajući tekst svojim potrebama i mogućnostima, i mogućnostima svojih saradnika i tehnike kojom raspolaže, i mogućnostima i potrebama publike pred kojom će se djelo izvoditi, sačuva i istakne te vrline, a umanjuje nedostatke.

Da bi to mogao, reditelj mora imati u sebi nečega i od književnika. Za reditelja-amatera to je još važnije nego za profesionalca, koji u velikim pozorištima može da se koristi savjetima i pomoću pozorišnog dramaturga. Za reditelja-amatera u još većoj mjeri važi pravilo da reditelj mora biti svoj sopstveni dramaturg.

U radu sa glumcima, reditelj im mora objasniti osobine likova, njihove postupke i njihove pobude, njihovo doživljavanje i reagovanje. On mora pogađati da li se u nekom glumcu skrivaju osobine neophodne za tumačenje lika, mora kontrolisati da li glumčeve radnje odgovaraju postupcima i karakteru lika, mora uočiti kada odstupaju, u čemu i zašto, mora umjeti da glumce navodi na onakve radnje kakve su u skladu sa postupcima lika koji on prikazuje. A to znači da reditelj mora biti i poznavalac ljudi, ljudske duše, mora biti psiholog.

Reditelj ne mora sam umjeti da glumi. Ali on mora poznavati i razumjeti glumu, i za njega je vrlo korisno da glumi, s vremena na vrijeme, u komadima koje režira neko drugi. (Nikad ne bi smio isti čovjek i da režira komad i da u njemu igra glavnu ulogu: režirajući on ne može da bude lik, glumeći on ne može da rukovodi predstavom). Po pravilu dobri reditelji nisu ujedno i dobri glumci, i obrnuto: neko ko je odličan i iskusan glumac može biti sasvim nesposoban da spremi predstavu kao reditelj.

To je razumljivo, jer je drukčija obdarenost potrebna za glumca, a drukčija za reditelja. Glumac mora raspolagati izražajnim sredstvima (pojavom, glasom, pokretima) koja djeluju na gledaoce, koja će publiku zainteresovati i, prema potrebi, uzbuditi, zasmijati, dirnuti... On mora biti kadar da u nestvarnim, prividnim, samo zamišljenim okolnostima postupa kao da su stvarne, da se ražalosti kao da ga je zaista zadesila nesreća ili da se obraduje i kada zna da stvarno, možda, ima razloga da bude neraspoložen. Naposljetku, on mora imati sposobnost da se preobražava, da bude onakav kakav bi bio lik koji on prikazuje, dakle drugačiji nego što je svojim navikama i svojoj prirodi.

Reditelj mora imati sposobnost uživanja u likove i situacije, ali on ne mora imati izražajna sredstva niti vladati njima glumac, ne mora imati ni njegovu sposobnost preobražavanja. Ipak, reditelj mora imati nečega i od glumca. On mora biti sposoban da zbivanje, da situacije i lica i njihove postupke, koji su u tekstu drame samo nagovješteni, zamisli do tančina, da tu svoju zamisao prenese na izvođače, da provjerava, dotjeruje i usavršava izvođenje. On mora bar toliko znati o glumačkoj vještini koliko dirigent o svakom pojedinom instrumentu u sastavu svog orkestra.

Gradeći predstavu, reditelj pretvara književno delo u zbivanje koje se odigrava u prostoru i vremenu, u zbivanje koje će gledaoci gledati i slušati. Da bi na njih, i na njihov vid i sluh, djelovala kao umjetničko djelo, predstava mora ispunjavati i neke zahtjeve likovnih umjetnosti (slikarstva, vajarstva, neimarstva) i muzike. A reditelj, da bi mogao, sa svojim saradnicima, izgraditi i tu stranu predstave, mora imati smisla za oblike i boje, sluha za zvukove, govorene, pjevane, sviranje, ukratko: mora imati u sebi i nečega od likovnog umjetnika i od muzičara. A da bi sve raznolike elemente iz kojih se sastoji pozorišna predstava uskladio i ujedinio, reditelj mora biti i dobar organizator.

Reditelj, dakle, mora imati nečeg od književnika, glumca, likovnog umjetnika i muzičara, mora biti psiholog i organizator, mora biti svjestan svoje odgovornosti, skroman i autoritativan. A imati autoriteta, u stvari, znači biti takav da te ljudi poštuju, da ti vjeruju i da te slušaju i onda kada ih na to ne nagoni nikakva sila ili lični interes.

MAIDA MAY

KLOŠARENILO...

EDO VON KORJENIĆ VON OVO VON ONO...**VIVA LA FEDRA****ŠTA JE TEŽE**

Kad se
straže traže

Ili kad
se sretnu

SPLETKE

Nisu svi
što mreže pletu
pauci
i ribari

**GOVORITE LI STRANE
JEZIKE**

Govorite
i dalje

NEMIRI

Zbog tvoje šutnje
razapinjem
leptire
na trnove ruže

**UVAŽAVANJE VELIKOG
PISCA**

Ko si
ako nisi Brecht
možda si echt und gut

ali nisi Brecht
das ist schlecht

KAKO NASTAJU OBLACI

Kada moja strepnja
da te danas neću sresti
k nebu vedrom
podiže pogled

**KAKO JE JEDNOSTAVNO UMRLA
LJUBAV MOJA**

Tako lako
kao pero
namrštila je
samo čelo
i rekla
da ne voli
ni pse ni mačke

NJEŽNA PJESMA

Vjetar
I
breza

SVAKO IMA SVOJU TAMNICU

Ljubav
nemoguću

DOĐE NEKO VRIJEME

Kada FEDRI moraš reći
ponijet ću
ove stihove
u subotu

iz Bugojna
kao njegovo
gostoprimstvo i dobrota
i kao pelin slatki
i kao gorke ruže

svi smo pobijedili

Do sljedećeg puta
na nikog neću biti ljut.
Viva la Fedra!

SAVJETI ZLATA VRIJEDNI...

Ne možeš učiniti baš svakog sretnim. Nisi burek.

POSLOVICA:

“Nekom rat, nekom brat”

RAZOTKRIVANJE POSLOVICE...

Bio jedan čovjek i imao jednog brata. Kad su bili mali trčali su po livadama rosnim, ganjali šarene letire, smijali se sovama kad žmire. Odrastali su i postajali ozbiljniji. Nekoliko minuta stariji brat je jedan dan uzjahao konja, oprostio se sa svima i odjahao. Zastao je na kraju puta, mahnuo i nestao sa vidika. Neki su pričali da mu se suza skotrljala niz lice, ali nije provjereno. Dugo ga nije bilo. Onaj brat što je ostao oženio se i dobio tri sina i jednu kćerku. Dok ih je gledao kako trče po livadama rosnim, kako ganjaju šarene leptire i smiju se sovama kad žmire, kao da je gledao sebe i svoga brata. Jednom mu je jedan putnik namjernik ispričao da je njegov brat postao lovac na dabrove u jednom dalekom plemenu.

“Isti je ti, takvu kosu ima i mladež baš na desnoj strani.”

Ovaj ga je gledao i rekao:

“Mi smo blizanci, ali u njega kao i u mene mladež je na lijevoj strani.”

Putnik se zbunio, okrenuo mu leđa, podizao desnu, pa lijevu ruku, a onda se okrenuo i klimnuo glavom.

“Jest, na lijevoj, na mojoj je desnoj strani kad gledam u vas, samo sam se malo zbunio.”

Potapšao je putnika po tjemenu u znak razumijevanja. Dok su bili u priči, ugledaše konjanika. Kad je prišao bliže, prepoznao je svog brata. Grlili se, ljubili se sve do pola dva, a onda ga je upitao otkud on da se vrati. Brat mu je rekao da je tamo gdje je lovio dabrove izbio rat, pa se on vratio. Drugi brat mu je izgovorio sa širokim osmijehom na licu:

“Nekom rat, nekom brat.”

Ova poslovice se danas koristi kad se negdje zarati, a nekom se vrati brat.

OBAZIRANJA...

FEDRO: Okreni se prema meni.

FEDRINICA: Neću, zašto?

FEDRO: Da vidim plačeš li.

FEDRINICA: Ne plačem, ovo je od zelene salate.

FEDRO: Može biti samo od luka.

FEDRINICA: Turila sam malo i luka sa salatom.

FEDRO: Dobro, haj sad iskreno, što i danas plačeš?

FEDRINICA: Žao mi onog policajca sinoć, onog narednika.

FEDRO: Glup je ko rovača.

FEDRINICA: Ma nemoj tako, mlad je, naivan.

FEDRO: Doduše, i ja sam bio mlad i naivan kad sam se oženio.

FEDRINICA: Jesi, jesi, a govorio si da ćeš skočiti u Vrbas ako se ne udam.

FEDRO: Znači, udala si se iz interesa.

FEDRINICA: Kakvog interesa, jadan?

FEDRO: *(Zbunjeno)* Pa... Pa da spasiš jedan ljudski život.

FEDRINICA: Onda jesam, interesi su pare, zlato, vile.

FEDRO: Daj, Boga ti ko se udaje zbog toga, ja ga ne znam.

FEDRINICA: Ne znaš ti, jer su svi oko nas kokuzi, a one manekenke?

FEDRO: Ja opet one manekenke ne bih džaba

FEDRINICA: Što?

FEDRO: Kost i koža, koža im služi da im se kosti ne raspu.

FEDRINICA: *(U sebi)* Ne znaš ni ti šta bi, vamo meni kažeš da sam debela, a vamo ne voliš one mršave.

DIREKTOR FESTIVALA:

Vahid Duraković

SELEKTOR:

Mr. Ljiljana Čekić

KOORDINATOR FESTIVALA:

Sanel Ugarak

STRUČNI ŽIRI:Prof.dr. Nedžad Ibrahimović
Amira Kudumović
Jelena Popović**PR FESTIVALA:**

Rea Vučić

ŽIRI PUBLIKE:Edin Korjenić Edo
Marija Udiljak
Majda Fuka
Šeherzada Dedić
Irma Gekić
Greta Kuna
Željko Luleđija
Obrad Kisić
Ilhana Bušatlić
Selma Slipac
Saša Živanov**REDAKCIJA BILTENA:**Nedžad Milanović, urednik
Senada Milanović
Amel Ugarak
Suad Velagić
Vedrana Kisić
Edin Čatić Bato, fotograf**UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:**Anto Bilić - predsjednik
Jesenko Muzaferija
Željko Milošević
Ermina Musić
Senada Milanović
Goran Jokić
Vahid Duraković**SARADNICI BILTENA:**Lamija Mlačo
Ines Jusufbašić
Nedim Milanović
Medina Spahić
Elma Karadža
Šejla Sadiković
Amila Velagić
Ajla Kurtović
Emil Ždralović**ORGANIZACIONI ODBOR:**Hasan Ajkunić - predsjednik
Senada Milanović
Suad Velagić
Edin Čatić Bato
Ermina Musić
Sanel Ugarak
Nedžad Milanović
Željko Luleđija
Antonio Džolan
Samir Nuhić
Amel Ugarak
Vahid Duraković**SPOLJNI SARADNICI BILTENA:**Maida May
Edo von Korjenić**SARADNICI FESTIVALA:**Jasmina Mlačo
Melisa Sabitović
Samir Nuhić
Almir Mujagić
Ermina Musić**TEHNIČKA EKIPA:**Senad Imamović Struja
Edin Čatić Bato
Azem Duraković
Jusuf Hozić Caci**UREDNICI INTERNET STRANICE:**Edin Čatić Bato
Mulhari Agić**DIZAJN-PLAKAT-NASLOVNICA:**

Antonio Džolan

VAŽNI BROJEVI I SERVISNE INFORMACIJE:

- POLICIJA 122 - VATROGASCI 123 - HITNA POMOĆ 124 -
- PORTIRNICA KSC-a 030/509-722 - AUTOBUSNA STANICA 030/251-789 -
- MOTEL GENEX 030/254-023 - DIREKTOR FESTIVALA 030/509-720 -
- UREDNIK BILTENA 061/796-877 - KOORDINATOR FESTIVALA 061/639-647

Preporučujemo vam da svratite na osvježenje u Caffe LOOK (šetalište u centru grada) ili u Caffe HOLLYWOOD i Pizzeria LITTLE BIG (plato KSC-a)